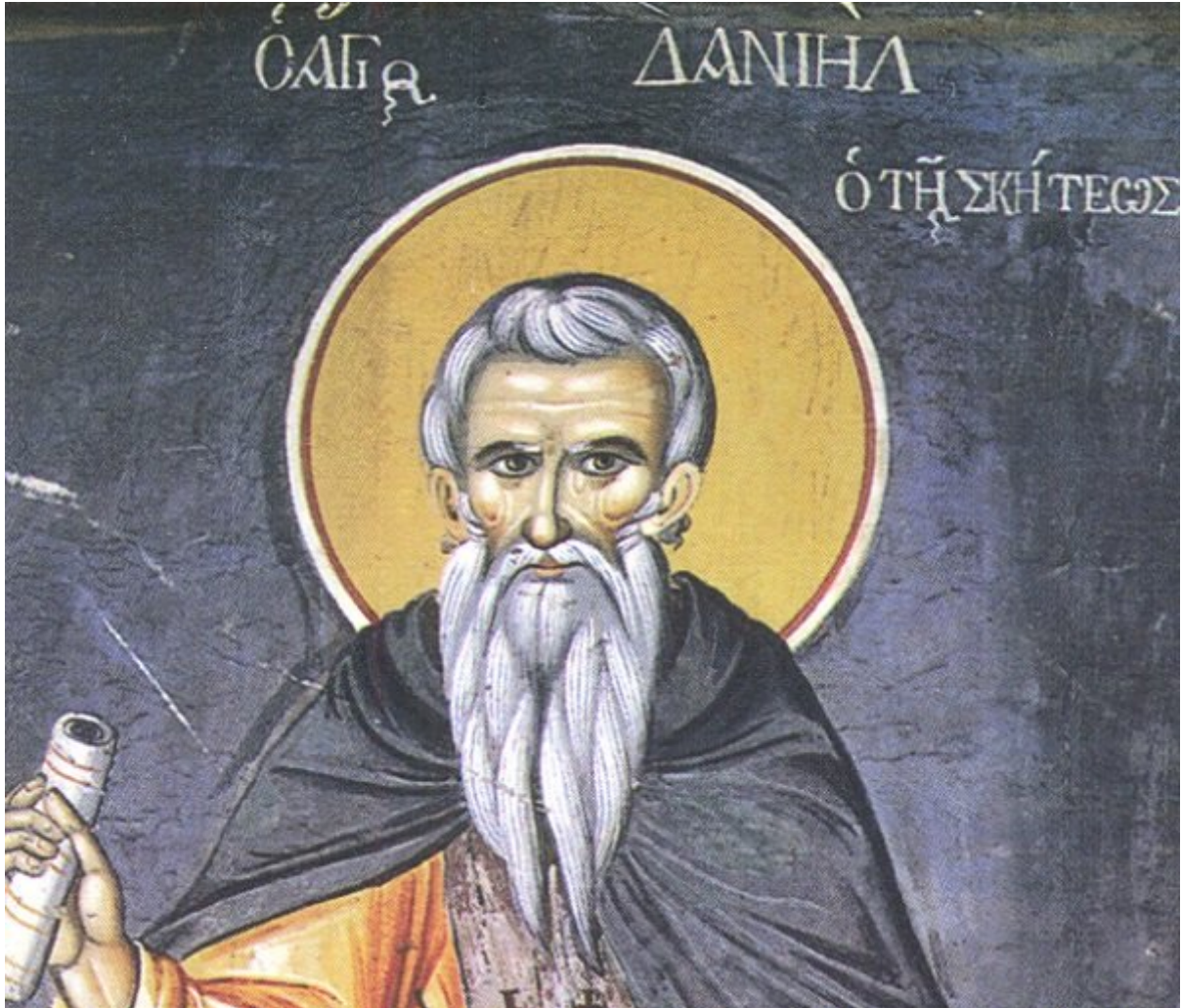
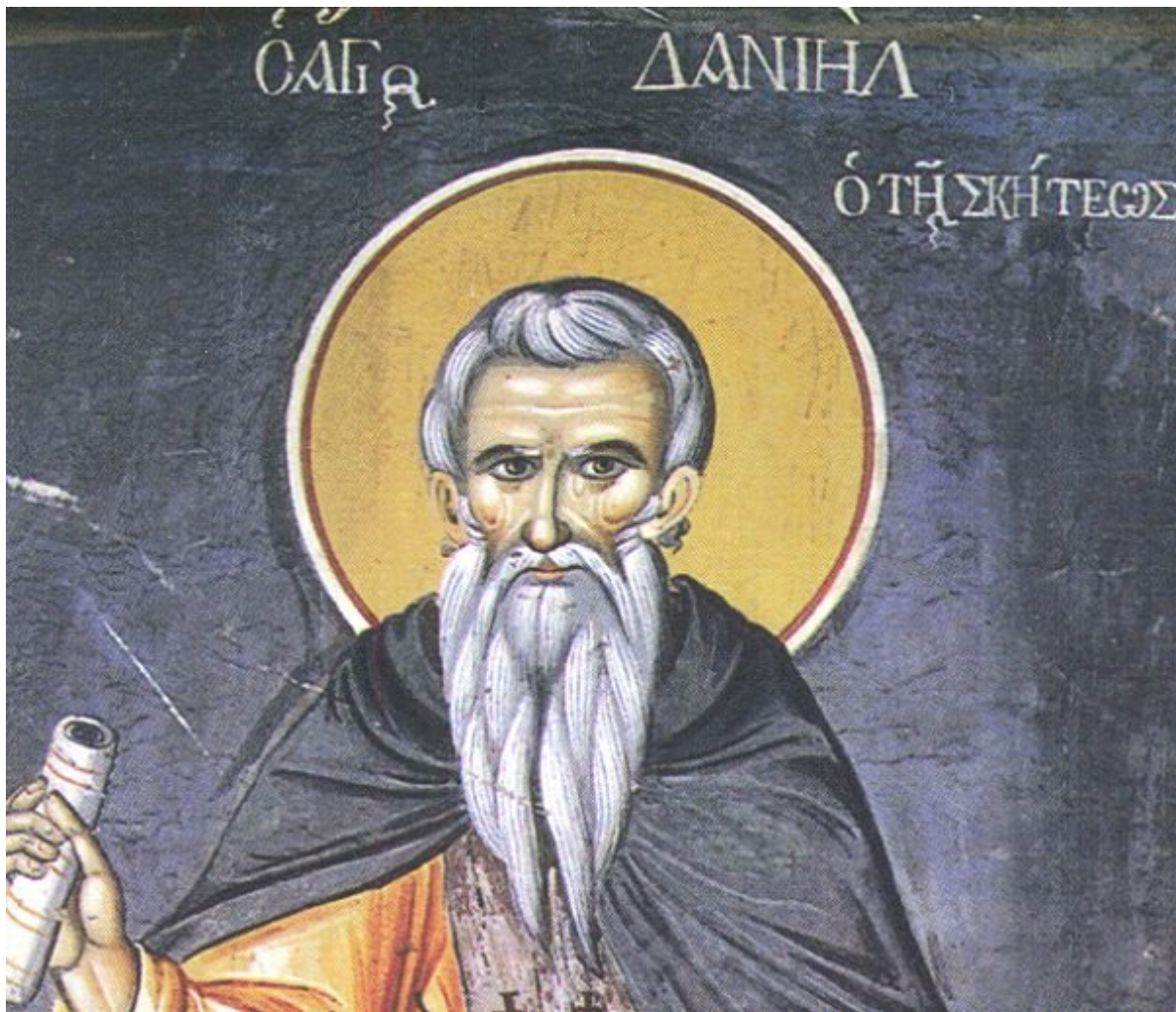

11 Σεπτεμβρίου 2020

Αββάς Δανιήλ, Τι κάνουν οι άνθρωποι και πηγαίνει ο κόπος τους χαμένος!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Ο άγιος αββάς Δανιήλ.

Είπε ο αββά Δανιήλ, ότι μας διηγήθηκε ο αββάς Αρσένιος δήθεν για κάποιον άλλον, αλλά στην πραγματικότητα επρόκειτο περί του ιδίου. Ότι, ενώ καθόταν κάποιος γέρος στο κελλί του, άκουσε μια φωνή να του λέη: «Έλα να σου δείξω τι κάνουν οι άνθρωποι».

Σηκώθηκε λοιπόν εκείνος και βγήκε αμέσως εκ του κελλίου του έξω.

Τότε τον ωδήγησε η φωνή σ' ένα τόπο και του έδειξε κάποιον Αιθίοπα όπου έκοβε ξύλα και έκανε ένα μεγάλο φορτίο.

Προσπαθούσε δε να το σηκώση και να το φορτωθή, αλλά δεν μπορούσε.

Και αντί να το ξαλαφρώση, αυτός έκοβε εκ νέου ξύλα και τα πρόσθετε στο φορτίο. Και αυτό εγίνετο επί ώρα πολλή.

Και προχωρώντας πιο πέρα, του έδειξε ένα άνθρωπο, όπου στεκόταν πλάι σ' ένα πηγάδι και αντλούσε νερό. Αλλά το άδειαζε σε μια στέρνα όλο τρύπες και έτσι το νερό ξανάπεφτε στο πηγάδι.

Και του λέγει πάλι: «Έλα και θα σου δείξω ακόμη κάτι άλλο».

Και βλέπει ένα ναό και δύο καβαλάρηδες που βαστούσαν ένα ξύλο, ο καθένας από μια άκρη του.

Ήθελαν δε να εισέλθουν εντός του ναού διά της πύλης και δεν μπορούσαν, γιατί κρατούσαν το ξύλο πλάγια.

Δεν εταπεινώνει δε ο ένας τον εαυτόν τον στον άλλο ώστε να του παραχωρήσει να περάσει πρώτος, και να πάρη έτσι το ξύλο την προεπιλεγμένη θέση.

Και διά τούτο παρέμειναν έξω του ναού.

Αυτοί λέγει η φωνή, είναι όσοι τηρούν στάσι υπερήφανε νομίζοντας ότι έτσι πρέπει να πράττουν, χωρίς να ταπεινώνονται, να διορθώνουν τον εαυτόν τους και να βαδίζουν τον ταπεινόν δρόμο του Χριστού.

Και μένουν εκτός της βασιλείας του Θεού.

Όσο για εκείνον που έκοβε ξύλα, πρόκειται περί ανθρώπου που είναι πολύ αμαρτωλός. Και αντί να μετανοήσει, αυτός προσθέτει αμαρτίες στις αμαρτίες του.

Τέλος, εκείνος όπου έβγαζε νερό από το πηγάδι άνθρωπος είναι που πράττει μεν καλά έργα, αλλά επειδή τα έχει μολύνει με κακές προθέσεις, έχασε και τα καλά έργα και τον μισθό του.

Πρέπει λοιπόν να γρηγορή κάθε άνθρωπος σ' όλα του τα έργα, ώστε να μην πηγαίνει ο κόπος του χαμένος.

Από το βιβλίο του Ιερομονάχου Καλλινίκου Αγιορείτου "Μικρός Ευεργετινός", Άγιον Όρος - Αθήναι, 2000.